

Film Pulp Fiction je podľa viacerých radení v prvej desiatke najlepších filmov sveta. Dal by sa nazvať paródiou gangsterských filmov, či čiernou komédiou, ale oboje označenia by ho znehodnocovali. Film je špecifický a má do seba dačo ťažko opísateľné.

Keď som sa dopyčul, že tento rok robí **profi divadlo** ako predstavenie hru podľa tohto filmu od Tarantina, bol som jednak zvedavý, jednak kus skeptický. Nebol som si istý, či je z tohto filmu možno spraviť divadelnú hru, ktorá by sa filmu aspoň vzdialene vyrovnala. Po pravde, skôr som sa bál, že sa to nepodarí a hra nebude stáť za veľa.

Prvé, čo ma v deň premiéry zarazilo, bol ten nával ľudí, ktorí sa zišli ako diváci. Počul som, že tam bude plno, a že je lepšie prísť skôr. Ale to, aby už skoro hodinu pred predstavením čakali ľudia v sále D1, som nečakal. S priateľkou som dorazil asi polhodinu napred a iba vďaka veľkej náhode sa nám podarilo chytiť miesto na sedenie. Keby nerobil dozor môj vedúci bakarárky, asi sa počas celej hry tlačíme postojácky dakde v hornom kúte miestnosti.

Pár minút pred ohláseným časom začatia hry sa už herci zhromaždili na "pódium". Nakoľko sa predstavenie odohrávalo v prednáškovej sále D1 na našej Fakulte informatiky, sedeli okolo stola pred tabuľou a vedľa katedry, za ktorou stál barman a usilovne drhol rekvizitné poháre. Prichádzali poslední oneskorení vyučujúci, ktorých zdravil pán Prokeš, v saku, červený v tvári a očividne plný očakávania, ba až nadšený.

S oneskorením som pochopil, že tie stoly, bar a slečna s konvicou rozlievajúca prísediacim do pohárov tekutinu predstavujú úvodnú scénu z filmu, kde Vincent Vega a Jules Winnfield sedia v motoreste a dávajú si kávu. Vtedy som sa chytil a už mi nevadilo, že sa pozerám na spodok D1ky. Prostredie sa mi v hlave nahradilo prostredím z filmu, spolu s príslušnou atmosférou.

Honey Bunny zvrieska rýchly sled nadávok zakončiac to slovami "Toto je prepad!". A dej sa začal sypať. Bolo na nej vidno, že tak ako ostaní účinkujúci, aj ona je iba amatérka a má ďaleko od profesionálnej divadelnej herečky, ale zahrala to podľa mňa výborne. Už tá úvodná scéna perfektne vystihovala myšlienku študentského informatického "profi" divadla.

Hodne sa mi páčilo, ako poňal svoju úlohu Martin Hudec (Vincent Vega), bol iný než ten filmový a zároveň veľmi výstižný. Celkovo by som hodnotil výkony hlavných hercov na výbornú, myslím že hviezdil hlavne Roman Studený, ktorý hral Wallacea. Vo filme asi nebol taký výrazný, lebo si toho herca nepamätám, ale tu dal niečo celej hre. Myslím, že úžasne zahral svoju rolu aj Daniel Kopkán (pán Wolf) a tiež ten blondák barman v scéne, keď si Vicent kupoval drogy.

Nie som si ale istý, ako túto divadelnú hru pochopil niekto, kto film nevidel. Hlavne tri iba miestmi sa prelínajúce príbehy vytvárali dosť chaotický dojem a viem, že aj vo filme mi trvalo nejakú dobu, kým som pochopil súvislosti. V hre to bolo znásobené tým, že prostredie bolo dotvárané iba zvukmi a niekoľkými rekvizitami. Myslím ale, že ľudí, čo videli túto hru a nevideli film, bolo ale málo a verím, že aj oni mohli byť nadšení. Možno dokonca úplne iným spôsobom ako ja, ktorý som už mal nejaký základ daný filmom.

Narozdiel od filmovej verzie bola hra poňatá vyslovene ako komédia, niekedy až trochu uletená, čo mne osobne až tak nesesedelo. Mal som pocit, že to kolíše medzi "vážnou" a "bláznivou" komédiou tým spôsobom, ako by sa režisér snažil poňať hru profesionálnejšie a herci – študenti – sa na druhej strane prikláňali k úletom podobným stredoškolskému naivnému divadlu. V niektorých scénach im to prešlo a

v iných nie. V každom prípade si myslím, že veselšie poňatie trochu pokazilo pôvodný duch filmu, no hre hodne pridalo. Všetci sa radi sme sme a smiali sme sa hodne.

Samotný potlesk po prestavení, ktorý trval hodne hodne dlho, odrážal všeobecné nadšenie. Hra sa páčila. Páčila sa mne aj všetkým okolo mňa. Moja predbežná skepsa sa ukázala ako zďaleka neopodstatnená.

Matej Sabo
325124